

**ATACURILE TERORISTE DIN 7 IANUARIE 2015, CARE AU AVUT
LOC ÎN CENTRUL PARISULUI, CONSTITUIE UN AVERTISMENT
DUR LA ADRESA SECURITĂȚII EUROPENE ȘI MONDIALE**

**TERRORIST ATAKS ON JANUARIE 7th 2015, THAT TOOK PLACE
IN PARIS CENTER-HARD WARNING TO INTERNATIONAL
AND EUROPEAN SECURITY**

*General (r) prof. univ. dr. Anghel ANDREESCU**

Rezumat: *Terorismul actual, amenințare globală care nu cunoaște granițe, naționalitate și religie, o provocare de prim ordin, deci un angajament total, schimb de informații, cooperare în vederea sprijinirii Strategiei Globale Contra Terorismului a O.N.U.*

Cuvinte-cheie: *UE, NATO, terorism, securitate, islam*

Abstract: *The current terrorism is a World threat that dosen' t have boundaries, nationality and religion, a major challange. This implies a total commitment, an exchange of information and cooperation in order to support the O.N.U. World Strategy against terrorism.*

Keywords: *EU, NATO, terrorism, security, islam.*

Franța a fost și este „una dintre țările europene greu încercate de fenomenul terorismului, având o experiență deloc de invidiat în acest sens”¹ de unde și o conștientizare mai precoce și mai acută în plan instituțional, în raport cu celelalte state. Astfel în perioada, 24 decembrie 1994, când a avut loc prima deturnare a avionului Airbus, a 300, de pe ruta Alger – Paris, cu intenția detonării desupra Parisului și încheiată în jurul anului 2000, contabilizează cel puțin 12 atentate grave, cu obiective strategice precum, metroul, cele două mari catedrale, tunelul de sub Canalul Mânecii etc., fapte care au pus la grea încercare această țară.

* Prof. univ. dr., Universitatea Biotera, email: rector@bioterra.ro.

¹ Jean-Louis Bruguière, *Convorbiri cu Jean-Marie Pontaut. Ceea ce ne-am putut spune. 30 de ani de luptă împotriva terorismului*, Editura Rao, București, 2012, p. 15.

„Nimeni nu este imun la acest flagel, însă previziunile din anul 2009, că tot ceea ce pare posibil doar la televizor sau undeva departe se poate întâmpla chiar și acum și aici, nouă înșine sau și celor dragi, în piața prin care trecem zilnic sau la școala de la capătul străzii...”² par de domeniul paranormalului.

Jean – Louis Bruguière, magistrat în domeniul terorismului, considerat pe plan internațional drept unul dintre cei mai buni cunoscători în domeniu, aprecia că:

- „Oamenii Kamikaze pot lovi mâine Parisul. Nu este o ficțiune;
- „Terorismul nu produce frică decât dacă efectele lui sunt catastrofale: 11 septembrie 2011 SUA, Madrid, Londra”³
- „Amenințarea este reală și rezultă din mondializarea fenomenelor teroriste”⁴.

Cele mai sumbre previziuni s-au adevărat și după 15 ani, când în 7 ianuarie 2015, sediul publicației satirice Charlie Hebdo a fost atacat de doi teroriști care s-au răzbunat ucigând și răniind zeci de ziaristi și alți oameni nevinovați.

Cei doi teroriști au declarat că sunt membrii Al-Qaeda din Peninsula Arabă, respectiv din Yemen, iar un cleric al grupării Statului Islamic a revendicat atentatele de la sediul publicației, amenințând că „este un mesaj adresat tuturor țărilor care participă la coaliția condusă de către Statele Unite.”

Teroriștii au demonstrat încă o dată, dacă mai era cazul că imposibilul a devenit posibil, că au pierit 12 persoane, zeci de răniți și mai ales teama indusă populației în pofida Marșului solidarității care a avut loc pe 11 ianuarie, unde au participat peste 3,7 milioane de oameni, șefi de stat și de guvern, un front comun împotriva terorismului actual.

Terorismul a existat și va exista în continuare iar pentru oamenii politici, lupta hotărâtă împotriva acestui flagel trebuie să devină o realitate deplină altfel „ori cooperăm, ori viitorul va fi sumbru”.

Eficacitatea forțelor antiteroriste și a celor de informații, a fost pusă sub semnul întrebării în această perioadă, cu efectele nedorite asupra moralului populației dar și al forțelor în domeniu, în ciuda experienței deosebite de care au dat dovadă până în prezent.

Gestul provocator este evident din partea revistei Charlie Hebdo, aceasta asumându-și riscurile și nemulțumirile extremiștilor, motiv pentru care a mai fost atacată cu un cocktail Molotov cu ani în urmă.

Sunt adresate multe întrebări și se caută răspunsuri la acestea:

- o confruntare între Orientul bogat în petrol și gaze naturale și Occidentul care are atâtea nevoie de aceste resurse energetice;

² Ibidem, pct. 1, p. 15.

³ Ibidem, pct. 1, p. 489.

⁴ Ibidem, pct. 1, p. 490.

- o luptă între religiile sau civilizațiile actuale;
- îmbătrânirea și diminuarea numărului populației Occidentului, concomitent cu explozia demografică a Orientului;
 - terorismul a devenit o profesie în zilele noastre și conform ultimelor previziuni ale futurologilor în domeniu, va fi și în viitor cea mai căutată meserie, iar securitatea persoanei, marfa cea mai apreciată;
 - trebuie să învățăm să trăim cu teroriștii, care sunt printre noi;
 - democrația de tip occidental nu va mai fi o soluție pe termen scurt și mediu pentru statele lumii, deși fostul papă, Ioan Paul al II-lea aprecia cu mulți ani în urmă că „nici capitalismul sălbatic și nici comunismul nu mai sunt soluțiile viabile pentru omenire”;
 - democratizarea lumii arabe rămâne o problemă spinoasă, după eșecul revoluțiilor islamice din nordul Africii și Orientul mijlociu și de finalizare a Califatului mondial așa cum se intenționa;
 - Occidentul rămâne în continuare o zonă de finanțare, de refugiu, logistică în general, recrutare și pregătire a teroriștilor;
 - drepturile și libertățile cetățenești, cât de mult pot fi restrânse pentru a lupta cu fenomenul terorist care ia amploare pe zi ce trece;
 - cum se poate traduce în fapt reducerea finanțării teroriștilor și mai ales a recrutării din rândurile elor care au emigrat de doua, trei generații în Occident, sau chiar au luptat în armatele regulate din coaliția SUA – Occident, în Irak, Afganistan, ori în alte state ale lumii cu probleme;
 - teroriștii din Statul Islamic nu amenință doar Siria și Irak ci toată lumea civilizată și atrage ca un magnet, valuri puternice de adepți din Occident și nu numai;
 - problema teroristă nu poate fi pusă în nici un caz pe seama religiei chiar dacă imamii itineranți propăvăduiesc violența, ațâță spiritele, fac o propagandă deosebită în favoarea Califatului mondial;
 - exportul jihadului în toate statele dezvoltate sau subdezvoltate, cu tineri recrutați cam de peste tot, radicalizați, islamizați, spălate creierele, gata pregătiți să ajungă în Paradis, să devină militari, exemple pentru toți, Kamikaze, „nebunii lui D-zeu”, care par din altă lume, izolați uneori de cei din jur;
 - slaba cultură antiteroristă din unele state ale lumii care fac din populații o masă amorfă, fără o reacție civică, speriată și îngrozită;
 - anticiparea nu a figurat în preocupările specialiștilor din structurile de forță antiteroristă, ordine publică din multe state, inclusiv din Occident și SUA.

După evenimentele din 11 septembrie 2001 și mai ales după 7 ianuarie 2015, Al Qaida a demonstrat încă o dată că poate acționa unde își dorește și când dorește, ceea ce ne dă fiori de groază în ce privește securitatea cea de toate zilele.

Membrii Al Qaida au demonstrat din nou că și-au însușit bine lecțiile de strategie și tactică a acestui tip de război:

- vulnerabilitățile legislației țărilor unde vor acționa;
- modalitățile și mijloacele de acțiune, procurarea de materiale explozive, armele de care au nevoie în continuarea atentatelor;
- locurile de refugiu dacă este cazul și oamenii care îi vor ajuta;
- o anume detașare, relaxare a dispozitivelor forțelor antiteroriste și de ordine publică;
- slăbiciunea forțelor care acționează în culegerea de informații și mai ales necesitatea continuității în acest domeniu foarte important, vital pentru omenire;
- metode adecvate de acțiune;
- creșterea masei de refugiați, emigranți din statele musulmane în Occident, deși o masă propice de acțiune, de recrutare și manevră la nevoie;
- organizațiile teroriste, au găsit, recrutat adepți din mediile defavorizate, dându-le tinerilor fără căpătâi, o porție de mâncare în jurul moscheilor, un ideal, o speranță în mai bine;
- s-a practicat mult disimularea, adică ridicarea interdicției de la droguri, alcool, carne de porc, fără barbă, un comportament comun, dar diferit de cele prevăzute în Coran și pentru cei care devin teroriști și locuiesc în Occident;
- au creat lăcașe de cult în apartamente, garaje, subsoluri, orice improvizații unde imamii să-ți propăvăduiască cele sfinte, dar mai ales să-i îndemne la rezistență;
- recrutarea tinerilor pe un fond religios, inetrpretarea Coranului, deși este strict interzis acest lucru în Coran;
- au atras și mulți intelectuali, profesori, medici, piloți.

Franța are cea mai importantă populație de musulmani din Europa, dintre care unii vorbesc în mod deschis despre ajungerea la conducerea țării într-o bună zi și despre înlocuirea sistemului legal occidental cu Sharia. Populația musulmană reprezintă circa 10% din populația Franței în următorii 50 de ani. De fapt „Islamizarea Franței” nu mai este o noutate, situația aproape că a scăpat de sub control, cu consecințe și în alte state ale Europei, iar tendințele sunt de asemenea sumbre în ce privește creșterea numărului de imigranți, în special din nordul Africii, Orientului mijlociu, ori estu Europei și Asiei.

Rapoartele anuale ale Europolului, instituție specializată a UE, alături de alte instituții ca Frontex, Cefpol etc., demonstrează cum în anul 2013, pe întreg teritoriul UE s-au petrecut 152 de acte teroriste, din care 63 numai în Franța, cu 255 de oameni reținuți pentru asemenea fapte. Franța este urmată îndeaproape de Marea Britanie cu 35 de acte teroriste și Spania cu 33.

Același raport mai subliniază că amenințarea terorismului în Europa rămâne destul de ridicată, manifestându-se în diferite forme și având la bază numeroase motive. Sigur cele trei state menționate mai sus, Franța, Marea Britanie și Spania, au fost și cele trei mari imperii, care au atras ca un magnet cetățenii din fostel colonii, mai ales din Africa de Nord.

Combaterea terorismului este o sarcină de durată care presupune nu numai anihilarea teroriștilor, prin investigații minuțioase, căutări multiple, o foarte bună cooperare națională și internațională, organisme și instituții în domeniu, o politică de bună vecinătate, continuată cu statele problemă pe linie de terorism, reducerea vulnerabilităților de penetrare în statele țintă, voința în blocarea finanțării teroriștilor și a crimei organizate evaluate la câteva trilioane de dolari, informații prețioase și multiple, sprijinul masiv al populației, dar și utilizarea noilor cuceriri în domeniul criminalisticii, a caracterelor biometrice, amprentelor digitale, fotografiile ale irisului și multe alte preocupări în domeniu, pentru a fi cu un pas în fața inventivității teroriștilor.

Implicarea recrutării de noi adepți din rândurile indivizilor care au emigrat în SUA și UE, de mai multe generații și s-au integrat numai formal este o cerință primordială lansată la Summit-ul NATO din Țara Galilor, septembrie 2014, reînnoită în ianuarie 2015 de președintele SUA.

În concluzie apreciem că se impune de urgență:

- regândirea conceptului de securitate în UE și statelor membre în lumina multor evenimente teroriste care au avut loc;
- regândirea politicii și a conceptului de apărare UE și a statelor membre;
- analiza cooperării forțelor antiteroriste, a modului de intervenție, a modului lor de acțiune, inclusiv de culegere a informațiilor pe domeniu;
- cooperarea cu mass-media și populația pentru asigurarea succesului în combaterea fenomenului.

În Declarația Summit-ului, s-a precizat pericolul terorismului asupra cetățenilor din țările NATO și mai ales a amenințării în viitorul predicabil.

Această amenințare globală care nu cunoaște granițe, naționalitate și religie este o provocare de prim ordin, deci presupune un angajament total, schimb de informații, cooperare totală în vederea sprijinirii Strategiei Globale Contra Terorismului a ONU, inclusiv în domenii precum Managementul Riscului Explozibililor.

S-a mai hotărât continuarea îmbunătățirii capacităților, tehnologiilor pentru apărarea împotriva Dispozitivelor Explozive Improvizate și a amenințărilor chimice, biologice, radiologice și nucleare, iar problematica terorismului și a amenințărilor asociate la un nivel ridicat de pe agenda de securitate NATO. De asemenea s-a decis analiza acestui fenomen terorist ca punct separat la ordinea de zi, cu ocazia fiecărui Summit NATO.

BIBLIOGRAFIE

BRUGUIÈRE Jean-Louis, *Convorbiri cu Jean-Marie Pontaut. Ceea ce ne-am putut spune. 30 de ani de luptă împotriva terorismului*, Editura Rao, București, 2012.

